

PROP DE VOSALTRES

Sobre la dignitat humana

Estimats diocesans:

Escribo aquest comentari a mitjan mes d'abril, encara que apareix, per raons logístiques, a mitjan mes de maig. Començo amb aquesta precisió perquè em sembla important donar a conèixer el document sobre la dignitat humana que va preparar el Dicasteri per a la Doctrina de la Fe de la Santa Seu. El papa Francesc hi va introduir canvis importants i va voler que es publicués. Es va fer el passat dia 8 d'abril i ha tingut una gran ressonància mundial.

El document es titula *Dignitas infinita, declaració sobre la dignitat humana* que, segons explica en la introducció, «recorda els principis fonamentals i els supòsits teòrics» per evitar confusions entorn del terme dignitat, denunciant-ne al mateix temps les greus i actuals violacions. Aquesta última qüestió —la denúncia— la justifica perquè «l'Església està profundament convençuda que no es pot separar la fe de la defensa de la dignitat humana, l'evangelització de la promoció d'una vida digna i l'espiritualitat del compromís per la dignitat de tots els éssers humans». Es tracta de qüestions que permeten expressar diversos aspectes de la dignitat humana «que poden estar enfosquits en la consciència de moltes persones d'avui dia» i que afecten el conjunt de la comunitat humana, no sols la creient. Està signat pel prefecte de l'esmentat Dicasteri, el cardenal Fernández i consta de 66 punts, amb poques pàgines de lectura. Ha fet servir un llenguatge intel·ligible i clar, amb moltes cites dels últims pontífexs. Com solc fer amb altres documents vaticans, us convido a la seva lectura.

El text assenyalava tretze violacions greus de la dignitat humana: la pobresa, la guerra, el treball dels migrants, el tràfic de persones, els abusos sexuals, les violències contra les dones, l'avortament, la maternitat subrogada, l'eutanàsia i el suïcidi assistit, la teoria de gènere, el canvi de sexe i la violència digital. Hi ha un comentari il·lustratiu sobre cadascuna que centra la importància de la seva naturalesa i la implicació que cadascun de nosaltres ha de man-

tenir perquè les conseqüències que se'n deriven siguin menors o, encara millor, anul·lades.

Fora bo transcriure els paràgrafs que expliquen cada una de les violacions, però hi hauríem de dedicar el contingut d'altres futurs comentaris dominicals. És impossible reduir el text en un de sol. Em conformaria de moment que molts de vosaltres us sentíssiu informats de l'existència del document perquè, ben segur, hi haurà hagut grans referències en la premsa escrita i en programes de tertúlies a emissores de ràdio i televisió. No hi ha cap mena de dubte que aquestes grans paraules surten sovint en les nostres converses i en preguntes amb què molts adolescents i joves ens interpel·len perquè el nostre món és incapaç de trobar-hi solucions.

Per acabar, el document vaticà afirma que «el respecte a la dignitat de tots i de cadascú és la base indispensable per a l'existència mateixa de tota societat que vulgui fundar-se en el dret just i no en la força del poder. És sobre la base del reconeixement de la dignitat humana que se sostenen els drets humans».

Una última reflexió per als catòlics: l'Església il·lumina una vegada més el camí a seguir; sempre ho ha fet amb coherència i claredat, i tenim molts documents que ho testimonien. I una proposta per als no catòlics: el document apel·la a la raó i convida tothom a treballar per la dignitat, independentment de les circumstàncies i dels moments. És una dignitat infinita perquè es vol assemblejar i deriva, simultàniament, de la infinitud del mateix Déu.

Amb el meu afecte i benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Fra Octavi Vilà ja és bisbe de Girona

Fra Octavi Vilà va ser ordenat bisbe de Girona en una cerimònia celebrada a la catedral de la capital gironina, plena a vessar amb més de 1.500 persones, el passat 21 d'abril. La cerimònia la va presidir l'arquebisbe de Tarragona Joan Planellas i fou concelebrada pel nunci apostòlic, Bernardito Auza; l'arquebisbe de Valladolid i president de la Conferència Episcopal Espanyola, Luis Argüello; el cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella; l'arquebisbe d'Urgell,

Joan-Enric Vives; i l'administrador diocesà de Girona, Luis Suñer. També hi van participar el bisbe de Lleida, Salvador Giménez, i el bisbe emèrit Joan Piris.

En la seva primera al·locució com a bisbe, fra Octavi va dir que «estic al capdavant vostre simplement per servir-vos, per ser-vos de profit. L'episcopat no té cap altre sentit que el servei a Crist, a l'Església, als qui formen la diòcesi i, en definitiva, a tots els nostres conciutadans».

CERCA DE VOSOTROS

Sobre la dignidad humana

Queridos diocesanos:

Escribo este comentario a mediados del mes de abril aunque aparece, por razones logísticas, a mediados del mes de mayo. Empiezo con esta precisión porque me parece importante dar a conocer el documento sobre la dignidad humana que preparó el Dicasterio para la Doctrina de la Fe de la Santa Sede. El papa Francisco introdujo cambios importantes y quiso que se publicara. Así se hizo el pasado día 8 de abril. Ha tenido una gran resonancia mundial.

El documento lleva como título *Declaración Dignitas infinita sobre la dignidad humana* que, según explica en la introducción, «recuerda los principios fundamentales y los supuestos teóricos» para evitar confusiones en torno al término dignidad, denunciando al mismo tiempo las graves y actuales violaciones sobre la misma. Esta última cuestión (la denuncia) la justifica porque «la Iglesia está profundamente convencida de que no se puede separar la fe de la defensa de la dignidad humana, la evangelización de la promoción de una vida digna y la espiritualidad del compromiso por la dignidad de todos los seres humanos». Se trata de cuestiones que permiten expresar diversos aspectos de la dignidad humana «que pueden estar oscurecidos en la conciencia de muchas personas de hoy en día» y que afectan al conjunto de la comunidad humana, no sólo a la creyente. Está firmado por el prefecto del mencionado Dicasterio, el cardenal Fernández y se compone de 66 puntos con pocas páginas de lectura. Ha utilizado un lenguaje inteligible y claro, con muchas citas de los últimos pontífices. Como suelo hacer con otros documentos vaticanos, invito a su lectura.

Así señala trece violaciones graves de la dignidad humana como son: la pobreza, la guerra, el trabajo de los migrantes, la trata de personas, los abusos sexuales, las violencias contra las mujeres, el aborto, la maternidad subrogada, la eutanasia y el suicidio asistido, la teoría de género, el cambio de sexo, la violencia digital. Hay un comentario ilustrativo sobre cada una de ellas que centran la importancia de su naturaleza y la implicación que cada uno de nosotros ha de mantener para que las consecuencias que de ellas se derivan sean menores o, lo que es mejor, fueran anuladas.

Quizás fuera bueno transcribir los párrafos que explican cada una de las violaciones. Para ello deberíamos dedicar el contenido de otros futuros comentarios dominicales. Es imposible reducir el texto en un solo. Me conformo de momento con que muchos de vosotros os sintierais informados de la existencia del documento porque, con seguridad, habrá tenido grandes referencias en la prensa escrita y en programas de tertulias en emisoras de radio y de televisión. No cabe la menor duda que esas grandes palabras son objeto diario de conversaciones entre nosotros y de preguntas que muchos adolescentes y jóvenes nos afean por ser incapaz nuestro mundo de encontrar soluciones.

A modo de conclusión. El documento vaticano afirma que «el respeto de la dignidad de todos y de cada uno es la base indispensable para la existencia misma de toda sociedad que pretenda fundarse en el derecho justo y no en la fuerza de poder. Es sobre la base del reconocimiento de la dignidad humana como se sostienen los derechos humanos».

Una última reflexión para los católicos: ilumina la Iglesia una vez más el camino a seguir. Lo ha hecho con coherencia y claridad siempre y tenéis muchos documentos que lo atestiguan. Y una propuesta para los no católicos: el documento apela a la razón e invita a todos a trabajar por la dignidad, independientemente de las circunstancias y los momentos. Es una dignidad infinita porque se quiere asemejar y deriva, de modo simultáneo, de la infinitud del mismo Dios.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Nou catecúmens reben els sacraments de la Iniciació

Nou catecúmens de les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat, el Carme-Sant Joan, el Pilar-Santa Maria Magdalena, Sant Jaume, les Borges Blanques i Almenar van rebre el passat 20 d'abril els sacraments de la Iniciació Cristiana (Baptisme, Comunió i Confirmació) i un desè la Confirmació a la Catedral de Lleida en una celebració presidida pel bisbe Salvador. En l'homilia, es va dirigir a ells dient-los que «avui entreu al ramat, a l'Església de Jesucrist, i ens produeix molta alegria veure com hi ha adults que volen seguir a Jesucrist». També els va dir que a partir d'ara «sereu testimonis de donar fe i anunciareu als altres que sou seguidors de Crist». Després, els deu adults van fer les Promeses Baptismals i van rebre el Baptisme i, posteriorment, la Confirmació. La missa va continuar fins al

moment de rebre la Comunió, quan van rebre el tercer sacrament. Als catecúmens els van acompanyar els seus catequistes, els sacerdots de les parròquies a les que pertanyen, així com responsables del servei del Catecumenat de la diòcesi.

Ruta dels màrtirs de l'Adoració Nocturna Espanyola

Un total de 21 persones van participar, el dissabte 20 d'abril, en la ruta dels màrtirs que va organitzar la secció lleidatana de l'Adoració Nocturna Espanyola amb motiu del seu 140 aniversari. El consiliari de l'entitat, Mn. Jaume Melcior, va fer de guia durant la ruta, en què es va

visitar el lloc on estan enterrats els màrtirs afusellats a la Guerra Civil al cementiri municipal, les parròquies de Sant Joan, Sant Pere i la Catedral. La secció lleidatana de l'Adoració Nocturna Espanyola organitza cada dia l'adoració al Santíssim a la parròquia de Sant Pere de Lleida.

Donació d'obres al Bisbat de Lleida

La lleidatana Maria Pilar Tarrats Chordi ha fet donació al Bisbat de Lleida d'una imatge de la Immaculada, originària de Castillonroy, i del llenç de *Los niños de la Concha* inspirat en l'obra original de Bartolomé Esteban Murillo. Tarrats va expressar la seva il·lusió perquè aquestes obres, que ha estimat i conservat al llarg dels anys, puguin continuar tenint vida al bisbat.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «L'escenari mundial impedeix molta gent viure amb alegria i serenitat. Que la nostra oració s'elevi amb major insistència cap al Pare, perquè escolti la veu de quants es dirigeixen a Ell confiant que seran atesos» (13 de febrer).

@Pontifex_es: «La fe turmentada per la prova de l'acòrdia no perd el seu valor. Al contrari, és la fe veritable, la humaníssima fe que, malgrat tot, malgrat la foscor que la cega, continua humilment creient» (14 de febrer).

@Pontifex_es: «Som estimats amb amor etern. Som cendres sobre les quals Déu ha bufat el seu alè de vida, terra que Ell ha plasmat amb les seves mans, pols de la qual ressuscitem a una vida sense fi» (14 de febrer).

@Pontifex_es: «La Confessió és el sacrament que ens aixeca, que no ens deixa tirats plorant sobre el dur sòl de les nostres cайдudes. És el sacrament de la resurrecció, és misericòrdia pura. I qui rep les confessions ha de fer sentir la dolçor de la misericòrdia» (16 de febrer).

Balanç de la Setmana Santa de confraries i congregacions

Confraries i congregacions de Lleida es van reunir el mes passat per fer una valoració de la Setmana Santa. En una reunió «molt participativa», segons la directora del Secretariat de Confraries, Congregacions i Germandats, Montse Sánchez, «es van valorar positivament els actes de la passada Setmana Santa, que van comptar amb una notable assistència per part dels lleidatans».

Tot i això, entre tots es va decidir pensar en millores de cara a la Setmana Santa de 2025. «Volem recuperar el pregó, reunir-nos pe-

riòdicament per a una millor organització i intentar fer una publicació conjunta de la Setmana Santa i millorar la difusió a les xarxes socials per fer-la encara més participativa entre la població», va explicar Sánchez, que va detallar que es va convidar les confraries i congregacions a participar de la Missa Crismal del Dimarts Sant, on es beneeixen els Sants Olis i es renovent les Promeses Sacerdotals.

Reunió de cancellers a Sant Feliu

El canceller del Bisbat de Lleida, Juan Luis Salinas, va participar, juntament amb la resta de secretaris generals i cancellers de les diòcesis amb seu a Catalunya, en una reunió que va tenir lloc a la Casa de l'Església de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, presidida pel bisbe de Tortosa i secretari general de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), Mons. Sergi Gordo. Entre altres qüestions, es va presentar el Programa de Gestió Integral de la Informació Diocesana (ERP GiiD), impulsat per la Conferència Episcopal Espanyola. En el diàleg posterior es va recalcar la importància que es desenvolupi l'apartat específic de les secretaries generals, tot

assenyalant els aspectes que es veuen més necessaris de posar en funcionament.

Lliurament dels 43ns Premis Frater

La Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat de Lleida (FRATER) va lliurar, el passat 20 d'abril, els premis de la 43a edició del Concurs de Narracions FRATER, que premia la millor narració sobre temes relacionats amb el món del malalt i la persona amb discapacitat. El professor Albert Guiu va guanyar el Primer Premi de la secció d'Adults per la narració titulada *La mare és sol i és lluna*. Joan Ruscadella es va endur el segon premi per *Sortim?* i Aina Ariza, alumna del Col·legi Episcopal, es va endur un accèssit per *El més bell somriure* en la categoria juvenil, que va quedar deserta.

REFLEXIONS

¡La salut, també, font de llibertat!

Quan parlem de la poca cura en l'alimentació —en les menges i en els horaris—, del nivell d'adquisició dels hàbits higiènics, de ritmes de treball aclaparadors, de la qualitat i la quantitat de descans, de l'ús i abús de determinades substàncies, dels esforços poc mesurats, de l'automedicació..., ben segur que ens venen a la memòria exemples propis i d'altres que ho poden il·lustrar. El nostre cos, company per a tota la vida, és una delicada obra d'enginyeria que hem de conèixer i del qual hem de tenir cura convenientment perquè ens ajudi a viure i créixer en llibertat. Les persones, des de la valoració joiosa del do de la vida, com un do gratuït, i des de l'acceptació i estimació de la pròpia realitat física, hem de valorar, també, el propi cos i tenir-ne la cura convenient i adequada. Des de ben petits, ens hi han d'ajudar l'adquisició dels coneixements i dels hàbits necessaris perquè aquesta acceptació i cura sigui ben real.

Cal fomentar una forma de vida equilibrada i mesurada pel que fa a l'exercici físic i a l'intel·lectual, a l'alimentació i a la cura personal. Crear el seguit d'hàbits higiènics, alimentaris, de conducta que ajuden a portar una vida sana, a no alterar el normal funcionament del cos, a defugir substàncies i situacions perilloses i a crear una actitud crítica, responsable i solidària davant sol·licitacions exteriors negatives, Esforçar-se en aquest sentit és estimar-se per créixer en llibertat. Convé, doncs, que tinguem cura del propi cos i una sana preocupació que ens faci pensar i lluitar per la salut dels qui viuen al nostre entorn. Preocupació per contribuir a configurar un medi social que fomenti la salut; respectar les normes i els principis generals que ho faciliten. Preocupació per aquells que, lluny o a prop, no tenen recursos suficients al seu abast; exercitar la solidaritat mitjançant l'ajuda econòmica i la cooperació personal, si és possible. Preocupació per aquells que per la causa i el motiu que sigui han perdut la salut; fer-los costat, compartir el seu dolor i el seu temps. Construir entre tots un món ben humà, tant de bo de mesures humanes.

Recordem l'Evangeli: «S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el portà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se'n va ocupar» (Lc 10,34). Tot un programa d'actuació.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, religiós franciscà; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fundador de la congregació del Sagrat Cor de Bètharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fundadora de les Salesianes (FMA, 1872).

14. ■ **Dimarts** [Fets 1,15-17.20-26 / Sl 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ **Dimecres** [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, religiosa viuda, fundadora de la Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

16. □ **Dijous** [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prevere de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó

Stock, prevere carmelità; sant Germer, bisbe.

17. □ **Divendres** [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Pasqual Bailón (1540-1592), religiós franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ **Dissabte** [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del

Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari de Reus.

19. ■ **Diumenge vinent**, Pasqua de Pentecosta (lit. hores: de la solemnitat) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 (o bé: Ga 5,16-25) / Jo 20,19-23 (o bé: Jo 15,26-27;16,12-15)]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prevere dominicà, de Gombren (Ripollès), fundador de les Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fundador; santa Ciriàca.

L'Ascensió del Senyor (B)

COMENTARI

«Jesús fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu»

Celebrem avui una de les grans festes d'aquest temps de Pasqua: l'Ascensió del Senyor, descrita com un «pujar cap al cel». Hom suposava que això que anomenem cel és on resideix el Pare: Jesús per tant, torna cap al seu Pare. Així ho descriu l'evangeli: *Jesús, el Senyor, després de parlar-los fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu*. També el llibre dels Fets diu: *Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista*. L'evangeli de Marc subratlla, també de forma física que Jesús s'asseu a la dreta de Déu: Jesús com a home participa també del poder de Déu. Avui, doncs, és el terme final de la missió de Jesús aquí a la terra. Però ara comença la tasca dels deixebles de Jesús. L'evangeli ho diu clarament: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli*. I el mateix text constata que realment va ser així: *Ells se n'anaren a predicar per tot arreu i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguien*. També el llibre dels Actes: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país del jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra*. Pau recorda: *Pujà cel amunt, s'endugué un seguici de captius, repartí dons als homes*. Si va pujar vol dir que abans havia baixat el del cel a la terra. Així es tanca a la terra la presència visible de Crist, encarnat per a nosaltres. Pau recorda que tots tenim carismes diferents: *apòstols, profetes, evangelistes, pastors o mestres... per edificar el cos de Crist fins que ens trobarem units uns i altres en la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, l'home perfecte*. Tots nosaltres som cridats a portar a terme la missió encomanada als apòstols: *ser testimonis seus per tota terra, predicant a tothom la Bona Nova de l'evangeli*. Pau ens demana també que *visquem com ho demana la vocació que hem rebut: amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-nos amb amor els uns als altres, cercant la unitat*.

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la Passió se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran, però els qui no creuran es condemnaran. Els senyals que acompanyaran els qui hauran cregut seran aquests: en nom meu trauran dimonis, parlaran llenguatges que no coneixien, agafaran serps amb les mans, i, si beuen alguna metzina, no els farà cap mal; imposaran les mans als malalts, i es posaran bons.» Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar per tot arreu. El Senyor hi cooperava, i confirmava la predicació de la paraula amb els senyals prodigiosos que l'acompanyaven.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confin de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

► Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

► Conclusión del santo Evangelio según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a las once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y sea bautizado se salvará; el que no crea será condenado. A los que crean, les acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos».

Después de hablarle, el Señor Jesús fue llevado al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a predicar por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.